

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Kompetenční spory (podle zákona č. 131/2002 Sb.)**
Autor: **Ondřej Procházka**
Autor posudku: **JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.**

---

1. Zadání a cíl práce:

Lze konstatovat, že po neúspěšném pokusu o obhajobu původně odevzdané diplomové práce na dané téma diplomant neučinil chybu, když setrval u tématu práce týkajícího se kompetenčních sporů (podle zákona č. 131/2002 Sb.), tedy u tématu nepochybně zajímavého, a to jak z hlediska odpovídajícího rozsahu, tak z hlediska možnosti pro diplomanta prokázat u tohoto tématu uplatnění znalostí a dovedností získaných během studia (jak již ostatně bylo uvedeno v předchozím posudku na původně odevzdanou diplomovou práci). Diplomant i v opravené verzi práce setrval na původně stanovené hypotéze, což podle mého názoru nebylo s ohledem na její podobu zcela nezbytné, nicméně ve spojení s dále v úvodu práce stanovenými „výzkumnými otázkami“ (str. 7) autor srozumitelně vymezil, čím se hodlá ve své práci zabývat. S ohledem na výše uvedené lze považovat zadání práce i cíle autora za odpovídající požadavkům na daný druh práce kladeným.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce se vedle svého úvodu (kapitola 1) a závěru (kapitola 8) člení na dalších 6 samostatných kapitol, které jsou v některých případech dále podrobněji strukturovány. Někdy až zbytečně detailní členění některých kapitol (zejm. kapitola 2) autor i přes výtky v předchozím posudku v opravené práci ponechal. V kapitole druhé se autor věnuje „Soudnímu přezkumu rozhodnutí správních orgánů“ (str. 14-33), dále popisuje „Kompetenční spory, které řeší zvláštní senát“ (kapitola 3, str. 34-42). Kapitola čtvrtá je věnována institutu zvláštního senátu (str. 43-46) a samostatnou pozornost pak autor věnuje „Řízení před zvláštním senátem“ (kapitola 5, str. 47-48), „Rozhodnutí zvláštního senátu“ (kapitola 6, str. 49-50) a „Výstupům z judikatury“ (kapitola 7, str. 51-66).

Bylo-li původní verzi práce vyčítáno, že přes logickou a přehlednou strukturu vykazují jednotlivé kapitoly určitou disproporcí, je nutno bohužel konstatovat, že tuto výtku zohlednil autor v upravené podobě práce jen částečně. Upozorňuji zejména na to, že části 5 a 6, což by mimochodem měly být nosné části předložené práce, mají každá rozsah 2 stran (tedy dohromady 4 strany), což je skutečně ve srovnání s rozsahem spíše „uvozovací“ kapitoly věnované popisu právní úpravy „Soudního přezkumu rozhodnutí správních orgánů“ (str. 14-33) rozdílný nepřehledný. I přes chvályhodný posun v rozsahu některých částí lze proto i nadále práci vyčítat zjevnou nevyváženost, kdy se autor na jedné straně věnuje např. (podle mého názoru vzhledem k tématu práce zbytečnému) popisu řízení ve věcech volebních (místních referend) či ve věcech politických stran, aby současně na druhou stranu jen stručně zmínil některé pro dané téma naprosto stěžejní otázky (opětovně musím zmínit především problematiku dualismu práva, kterou ve vztahu k danému tématu považuji za velmi významnou). Znovu jsem tedy nucen zopakovat, že v důsledku autorem zvolené metodologie všeobecného popisu správního soudnictví sice dostává čtenář k dispozici shrnutí právní úpravy správního soudnictví podle soudního řádu správního i podle občanského soudního řádu, uvedený postup ale současně vede k tomu, že autor téměř rezignoval na detailní rozbor některých relevantních otázek souvisejících s kompetenčními spory.

Kladně naopak hodnotím, že se oproti předchozí verzi autor pokusil nastínit některé problematické momenty účinné právní úpravy, včetně vlastního navrženého řešení (např. délka funkčního období člena zvláštního senátu), a lze jen litovat, že k obdobným vlastním úvahám nepřistoupil autor v rámci své práce na vícero místech. V některých částech práce obsahuje nepřesnosti, ty se ovšem vyskytují spíše výjimečně a v podobě, jež lze s ohledem na formu obhajované práce lze ještě akceptovat. Upozorňuji např. na pasáže, kde autor opakovaně hovoří o přezkumu rozhodnutí správních orgánů civilními soudy (např. str. 10 a 14), byť se ze své povahy o přezkum nejedná, čehož si je koneckonců vědom i sám autor (viz str. 32).

Z hlediska práce s prameny je třeba předeslat, že autor okruh pramenů rozšířil. Přestože podle mého názoru nezohlednil veškerou relevantní literaturu, která stála za pozornost, a to včetně té, na kterou jsem upozorňoval již v předchozím posudku (např. komentář k zákonu č. 131/2002 Sb. z nakladatelství C. H. Beck), je možno zvolený okruh pramenů označit za dostatečný. Z hlediska práce s využívanými prameny autor prokázal schopnost odpovídajícím způsobem pracovat s odbornými texty (monografie, články v odborných časopisech, webové zdroje), právními předpisy a samozřejmě s ohledem na tematické zaměření práce v odpovídající míře vychází též ze soudní judikatury (viz dále).

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem, je práce v zásadě zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky. Práce sice není zcela prosta překlepů (viz například str. 29 a 48); ty ovšem naštěstí nepřesahují přípustnou míru. Autor z hlediska formálního odpovídajícím způsobem pracuje s poznámkovým aparátem. Z hlediska formy textu a stylistiky lze poznamenat, že za zcela šťastné nepovažuji psaní částí diplomových prací formou výčtů (např. str. 31 a 38), forma uceleného textu by byla vhodnější. Pozitivní je, že diplomant si vzal k srdci výtky vedoucího práce i oponenta a mnohem lépe pracoval se soudní judikaturou (z hlediska formy, rozsahu i obsahu). Přestože se nemohu ubránit dojmu určité „namátkovosti“ výběru popisovaných judikátů, zásadní a pozitivní je, že autor vysvětluje čtenářům, proč dané judikáty zvolil a co z nich dovozuje.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Přes výše reprodukované výtky a výhrady k některým závěrům autora, které považuji za dosti zkratkovité (délka řízení, struktura nápadu zvláštního senátu), lze konstatovat, že autor upravenou verzi zpracoval řádně a zadání i cíle práce byly naplněny. Jde-li o hodnocení průběžné práce diplomanta a jeho přístupu při vytváření posuzované práce, nejsem schopen je z pozice vedoucího práce výše uvedeného zhodnotit, neboť autor předloženou verzi diplomové práce vyhotovil zcela samostatně bez konzultace s vedoucím.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

V návaznosti na výše uvedené mám za to, že nyní předložená (opravená) verze diplomové práce je na kvalitativně vyšší úrovni, než diplomová práce původní, a to především z hlediska obsahového. Jsem proto toho názoru, že práci v této podobě lze k obhajobě doporučit, přičemž lze podle mého názoru uvažovat o hodnocení stupněm velmi dobře, nicméně v rámci samotného výsledného hodnocení samozřejmě bude především nezbytné zohlednit podobu ústní obhajoby práce ze strany autora, která za dané situace bude pro hodnocení obhajoby práce určující.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autor měl vypořádat s výtkami obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měl být schopen zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí. V návaznosti na průběh obhajoby původní podoby diplomové práce je třeba zdůraznit, že v rámci diskuse

u ústní obhajoby by měl být autor především schopen jasně, přehledně a srozumitelně formulovat své závěry, k nimž v rámci práce dospěl vzhledem k vymezeným cílům (výzkumným otázkám).

Pokud jde o témata diskuse u ústní obhajoby, navrhuji, aby autor v rámci obhajoby pojednal o problematických aspektech rozlišení pravomoci civilních a správních soudů v České republice (organizační, legislativní, judikatorní...).

V Plzni dne 23. 1. 2015

Milan Podhrázký

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra správního práva